

Nr 352

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling åren 1959 och 1960 vid dess elfte ordinarie möte fattade beslut jämte i anledning av propositionen väckta motioner.

(Utrikesutskottets utlåtande nr 5)

Till Konungen

Uti en den 18 mars 1960 dagtecknad, till utrikesutskottet hänvisad proposition, nr 113, har Kungl. Maj:t anhållit om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling åren 1959 och 1960 vid dess elfte ordinarie möte fattade beslut.

Utrikesutskottet har vidare till behandling förehaft två i anledning av nyssnämnda proposition väckta, likalydande motioner, nämligen motionen I: 637 i första kammaren av herr Hanson, Per-Olof, och motionen II: 784 i andra kammaren av herr Gustafson i Göteborg m. fl. Motionerna, vilka här bifogas i vardera ett tryckt exemplar, hänvisar bl. a. till tre av Europarådet vid dess elfte ordinarie möte antagna rekommendationer, som avser konventionen den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och vilka icke behandlats i propositionen, nämligen rekommendation 231 om enhetlig tolkning av europeiska fördrag, rekommendation 232 om utsträckande av Europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna kompetens i fråga om tolkning av konventionen angående de mänskliga rättigheterna samt rekommendation 234 om ett andra tilläggsprotokoll till konventionen om de mänskliga rättigheterna. Översättning av rekommendationerna 231, 232 och 234 jämte, i förekommande fall, tillhörande avtalsutkast är fogad vid motionerna. I motionerna har föreslagits, att riksdagen ej mindre ville godkänna, att Sverige avger sådan förklaring, som avses i artikel 46 i Europarådets konvention angående de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, än även ville uppmana regeringen att medverka till att dels ett andra tilläggsprotokoll till nämnda konvention upprättas i huvudsaklig överensstämmelse med Europarådets rådgivande församlings rekommendation, dels ock att Europeiska domstolens kompetens utvidgas i den riktning, som anges i nämnda församlings rekommendationer.

Utskottet har, efter inhämtande av upplysningar i ärendet, i avgivet utlåtande först upptagit de rekommendationer, för vilka en redogörelse lämnats i propositionen, dock med undantag av den del av propositionen, som avser rekommendation 233, och anför rörande förstnämnda rekommendationer följande.

I fråga om de i Europarådet behandlade europeiska integrationsproblemen och öst-väst-förhandlingarna uttalar utskottet sin anslutning till den hållning de svenska representanterna i Europarådet intagit liksom till de synpunkter ministern för utrikes ärendena därtill funnit anledning anknyta.

Beträffande övriga i propositionen redovisade rekommendationer, med undantag för rekommendationen 233, har utskottet icke funnit anledning till erinran mot de av departementschefen framförda synpunkterna eller till särskilt uttalande.

Beträffande rekommendationen 233 hänvisar utskottet till sitt utlåtande nr 2 till 1959 års riksdag, då riksdagen senast hade anledning taga ställning till frågan om avgivande av en särskild förklaring från svensk sida jämlikt artikel 46 i ovannämnda europarådskonvention, samt uttalar, att utskottet skulle finna det naturligt, att under regeringens fortsatta prövning av denna fråga samråd ägde rum särskilt med Norge, som tills vidare också intager en liknande avvaktande hållning som Sverige, och jämväl med Danmark och Island, som i saken fattat positivt beslut. Utskottet förutsätter även att frågans läge redovisas för nästkommande års riksdag i samband med den årliga propositionen om Europarådet.

Vad angår rekommendationen 231 anser utskottet med hänsyn till den mångskiftande arten och omfattningen av de åsyftade "europeiska fördragen" den ifrågasatta kompetensbehörigheten innefatta ett synnerligen komplicerat och svåröverskådligt problemkomplex samt hyser ävenledes stark tveksamhet rörande den nuvarande domstolens resurser för att kunna utöva en dylik behörighet.

I fråga om rekommendationen 232, vilket ärende vid tiden för utskottsbehandlingen ännu icke varit föremål för slutligt ställningstagande i Europarådets behöriga organ, förväntar utskottet att den hållning svenska regeringen finner sig böra intaga, när ärendet slutförts i Europarådet, blir i sinom tid redovisad för riksdagen i den årligen återkommande propositionen om Europarådet.

Det yrkande, som göres i motionerna beträffande rekommendationen 234, är enligt vad utskottet inhämtat numera tillgodosett, såvitt angår frågans vederbörliga beredning.

Utskottet har hemställt

1) att riksdagen i anledning av den föreliggande propositionen, nr 113, måtte giva Kungl. Maj:t till känna vad utskottet i utlåtandet anfört och som här ovan i korthet återgivits, samt

2) att motionerna I: 637 och II: 784, i den mån de icke är besvarade med vad utskottet anfört, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Med överlämnande av ett tryckt exemplar av utskottets utlåtande nr 5 år 1960 får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen fattat beslut i överensstämmelse med vad i utlåtandet föreslagits.

Stockholm den 28 maj 1960

Med undersåtlig vörndnad
